

*U 25. godini života
morao sebi kopati grob*

fra **Darinko** **MIKULIĆ**

25 godina
Franjevačka hercegovačka provincija - Mostar

Rođen je 16. prosinca 1919. u Kočerinu, od oca Grge i majke Matije, rođ. Zovko. U Kočerinu je završio pučku školu, franjevačku klasičnu gimnaziju u Širokom Brijegu, a bogosloviju u Mostaru. Franjevački habit obukao je na Humcu 1937. i tako postao članom Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja Marijina. Za svećenika je zaređen u kolovozu 1943. u Mostaru. Bio je svećenik nepune dvije godine. Službovao je u Mostaru. U noći između 4. i 5. lipnja 1945. partizani ga ubili kod mjesta zvanog Lepa Bukva u Maceljskoj šumi.

U tom teškom ratnom vihoru, propašću jedne države, osudom jednog cijelog naroda na istrebljenje i iseljenje, i fra Darinko se našao u toj najvećoj koloni hrvatskih izbjeglica u povijesti Hrvata. Predao se Englezima koji su ga isporučili komunistima, a ovi su ga doveli do Krapine i smjestili u franjevački samostan. Tamo su ih popisali i rekli da čekaju propusnice s kojima bi mogli ići svojim kućama. Sve su to bili mladi svećenici, mladomisnici. Nitko od njih nije služio vojsku niti je bio vojno lice. Čekajući propusnice - svi su poubijani u Maceljskoj šumi u samo jednoj noći, a prethodno su morali sami sebi iskopati grobove!

Šimun Mikulić, brat našega mučenika fra Darinka izjavio je sljedeće:

Pok. fra Darinko je službovao u Mostaru gdje je i dao Mladu misu 1943. godine. Ubijen je od strane Udbe 5. 6. 1945. godine. Njih 30-ak su zajedno ubijeni u Krapini - u Maceljskoj šumi, nazvana od Udbe "Lepa Bukva", koja je udaljena 9 km od Krapine. Bili su svi masakrirani. To su bili uglavnom bogoslovi, svećenici i daci...

Navedeni svjedok Šimun Mikulić dao je izjavu *Večernjem listu* (1992.) u članku *Krunice na putu do stratišta*, odakle prenosimo:

Vodič nam pokazuje i bunar, danas gotovo zatrpan, u koji su bačeni ubijeni zarobljenici kod mjesta zvanog Lepa Bukva. Prije nekoliko godina postavljen je križ i

služena misa zadušnica za ubijene svećenike. Riječ je o 21 svećeniku koji su ubijeni udarcima u glavu u noći između 4. i 5. lipnja 1945. godine. Mjesto pogibije zna se po tom što su svećenici putem do stratišta bacali dijelove svojih krunica. Među ubijenim svećenicima je i pokojni fra Darinko Mikulić...

Dr. fra Andrija Nikić u knjizi *Hercegovački franjevački mučenici* (1992.) o njemu piše:

Bio je mlad, poletan i nadobudan svećenik. Marljivost, šutljivost, ozbiljnost, a nadasve kolegijalnost, bile su karakteristike ovog mladog svećenika. U poslušnosti i savjesnosti nikomu nije dao prednost. Bio je korektan u svakom poslu.

Tako je još jedan mladi svećenički život umjesto propovijedanja Evandjelja završio mučništvom. Ubijen je iz mržnje na katoličku vjeru i na hrvatski narod.

Izvori i literatura:

- Iskaz Šimuna Mikulića, Široki Brijeg, 19. 3. 1993.
"Krunice na putu do stratišta", *Večernji list*, 19. 8. 1992., br. 10416.
Nikić, dr. fra Andrija, *Hercegovački franjevački mučenici*, Mostar, 1992., str. 157-158.
Nikić, dr. fra Andrija, *Hrvatske žrtve rata u Hercegovini*, Mostar, 1995., str. 27;